

ABSTRAKT

Bakalářská práce se zabývá fenoménem sebemedikace u žen v období menopauzy a postmenopauzy. Je rozdělena na teoretickou a výzkumnou část. Teoretická část je věnována teorii sebemedikace, významným publikovaným studiím zabývajícím se sebemedikací depresivních a úzkostných poruch, vlivu alkoholu na zdraví ženy a nakonec samotné menopauze, jejímu psychosociálnímu významu a zvýšené prevalenci depresivních a úzkostných poruch u žen v tomto životním období. Praktická část je věnována kvalitativnímu kazuistickému výzkumu zaměřenému na okolnosti vzniku závislosti tří žen léčících se v období klimakteria poprvé s diagnózou závislosti na alkoholu, jejich psychickému stavu, motivům užívání alkoholu a závažnosti klimakterických obtíží. Pro sběr dat byla použita dotazníková baterie a polostrukturovaný rozhovor. Cílem práce bylo popsat fenomén sebemedikace u žen v období menopauzy a postmenopauzy a otevřít tak debatu pro další zkoumání. Z výzkumu vyplývá, že u žen v tomto životním období skutečně docházelo ke zhoršení psychického stavu a vyššímu užívání alkoholu, kterým se nepříjemné pocity snažily zmírnit. U každé z žen se psychické obtíže, prožívání menopauzy i podoba samotného užívání alkoholu různí a práce tak poukazuje na rozmanitost, v jaké se sebemedikace alkoholem u žen v období menopauzy a postmenopauzy může manifestovat. Vzhledem k významnému zastoupení žen v období klimakteria v populaci a zdravotním rizikům spojených s užíváním alkoholu v tomto životním období by další výzkum mohl přispět nejen k nastavení efektivní léčby, ale i cílené preventivní strategie.

klíčová slova: teorie sebemedikace, menopauza, postmenopauza, závislost na alkoholu